

angaar, et Forhold, som jo allerede er omtalt af den ærede Ordfører, og hvorpaa jeg derfor ikke videre skal komme ind, men jeg tror i øvrigt, at det nævnte Ændringsforslag ikke opfylder den Hensigt, som det egentlig har, og det er netop derfor, jeg gerne vilde gøre nogle Bemærkninger om det. Under 1ste Behandling blev der af det ærede Medlem for Bogense (Aadal) opstillet nogle Beregninger angaaende den paagældende Art af smaa Ejendomme. Det var navnlig, da disse Beregninger vare gjorte, at man kom ind paa Overvejelser med Hensyn til dette Forhold, og disse Overvejelser have nu, som sagt, givet sig Udslag i, at man har stillet Ændringsforslaget under Nr. 17. Maa jeg, forinden jeg gaar over til at omtale de Mangler, som det foreliggende Ændringsforslag har, tiltræde den Bemærkning, som blev gjort af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) om, at der i Ændringsforslaget er falden en Bemærkning ud. Jeg forstod ligesom det ærede Medlem Udtalelserne i det sidste Udvalgs møde, hvor vi afstemte om, hvorvidt vi skulde tiltræde dette Forslag eller ikke, saaledes, at vi gjorde Tiltrædelsen af Forslaget afhængig af, at der kom en Sætning ind i Forslaget om de smaa Haandværksmestre: „uden anden fremmed Medhjælp end en Lærling.“ Jeg ser, at den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, men jeg vil gøre opmærksom paa, at det ikke blot er dette ærede Medlem og mig, der saa befinde os i denne Vildfarelse, men ogsaa andre ærede Medlemmer af Udvalget. Om det nu skyldes en Forglemmelse eller noget andet, faa vi jo Lejlighed til at høre, naar den ærede Ordfører igen faar Ordet. Men selv om denne Tilføjelse var sket, vilde alligevel de Særsyn, man vilde blive Vidne til ved Lovens Ikrafttræden, ikke ophæves, idet man fritager de Haandværkere, som ikke benytte sig af fremmed Hjælp. Men naar nu en saadan Haandværker paa Landet har en Del Hjælp, og den kan være meget betydelig — han kan f. Eks. have voksne, fuldt udlærte Sønner, vil han alligevel være fritagen, skønt en Haandværker, der blot har Lærlinge til sin Medhjælp, slet ikke vil komme i Betragtning med Hensyn til Afdragsskalaen. Allerede deri ligger der en ret betydelig Uret. De smaa Haandværkere paa Landet, der falde ind under Beskatningen efter det ny Skattesystem, og som ikke ville faa Del i Afdragsskalaen, ville ganske simpelt faa en ret betydelig Forhøjelse af deres Skatter til Stat og Kommune i Stedet for en

Nedgang, og det er dog en Nedgang, man venter med Hensyn til disse faste Skatter. For hver 7 Kroner, der nu svares i Hartkornsskat til Sogne- og Amtskommune, ville de faa saadan noget at svare som 1 Kr. pr. 1,000 Kr.s Værdi. Medens en Ejendom af 4,000 Kr.s Værdi hidtil i Bygningsafgift har svaret 15—16 Kr. til Staten, og de, da der ikke var noget Hartkorn til Ejendommen, ikke have haft anden Skat at svare af Ejendommen, hverken til Sogne- eller Amtskommune, vil efter Ejendomsskyldens fulde Gennemførelse denne lille Ejendom for det første faa sine 75 Øre eller 3 Kr. aarlig i Statsskat, og dernæst faa 4 Kr. pr. Tusinde eller 16 Kr. aarlig i Ejendomsskyld at svare til Sogne- og Amtskommune. Alt i alt vil den saaledes faa en Udgift af 19 Kr. imod de tidligere 16 Kr. Den ny Skat vil altsaa give sig Udslag i, at en lille Haandværker paa Landet, som blot har saa meget som en Lærling, i Stedet for at faa en Skattelettelse, faar en efter hans Forhold ret betydelig Skatteforhøjelse. Det er nu ganske sikkert, at det ikke er det, som hverken det høje Ting eller det ærede Udvalg har tænkt, og jeg vil da gerne henstille til Udvalget, at man inden 3die Behandling tager dette Spørgsmaal til fornyet Overvejelse. Jeg tror, det er nødvendigt, fordi de fleste, baade i Udvalget og i det høje Ting, nødig ville gaa hjem med en Skattereform, hvorved en Del — det bliver ikke saa ganske faa, naar man tager alle de smaa Landhaandværkere med — rammes adskilligt haardere end hidtil, og for hvem det eneste Udslag af Skattereformen bliver en Forhøjelse paa nogle Kroner aarlig. Jeg har omtalt Forslaget her, fordi jeg ikke inden for Udvalget har været i Stand til at faa de øvrige Medlemmer saa meget med, som jeg har fundet nødvendigt. Ved min Omtale her kan jeg maaske faa Udvalgets Medlemmer bevægede til at tage Sagen op til fornyet Overvejelse og saa forhaabentlig naa til et andet Resultat end det her foreslaede.

Aadal: Jeg tillod mig ved første Behandling at gøre en Henstilling til det ærede Udvalg og den højtærede Minister om, at der maatte blive givet et Nedslag for Arbejderhuse for Haandværkere samt Avlsbrugere, som bo paa Byjord, faa den samme Nedgang i Skatteprocenten som de, der have Jordbrug. Jeg er det ærede Udvalg og den højtærede Minister i høj Grad taknemmelig, fordi de til Dels have imødekommet disse Henstillinger og ogsaa have